

Tekening 6

Maya en haar vrienden hebben uren gedanst en gezongen op de muziek van de radio.

“Die radio is echt fantastisch!”, zegt Willy. “Ik heb er honger van gekregen! Willen jullie ook een honingkegel?”, vraagt hij aan de rest. Maya en Flip knikken enthousiast. Willy wil een lekkere honingkegel halen in de bijenkorf, maar hij kan er nog steeds niet binnen.

“Die radio is dan wel heel erg leuk, maar door die grote doos en ons ingezakte dak kunnen we nog steeds niet in onze korf!”

“Dat los ik wel even op!”, zegt Maya dapper, en ze vliegt supersnel naar boven richting de doos. “Maaaayaaa! Wat ga je nu doen?”, roept Willy haar nog na. Maar Maya hoort Willy al lang niet meer.

“Ik denk dat ik het al weet”, zegt Flip, “ai, ai, ai, ik hoop dat ze voorzichtig is.” Maya begint zo hard ze kan aan de rand van de doos te trekken. Maar de doos beweegt niet.

“Volgens mij probeert ze de doos omhoog te trekken”, legt Flip uit aan Willy, “maar die is veel te zwaar voor haar alleen, met al die spullen erin.”

Willy vliegt vliegensvlug naar Maya toe, die ondertussen al zwaar aan het puffen is van zo hard aan de doos te trekken.

“Die doos is te zwaar Maya, die krijg je nooit alleen van de bijenkorf af”, zegt Willy bezorgd. “Precies”, besluit Maya, “daarom mag jij me helpen! Kom op Willy, trekken zo hard je kan!” Maya en Willy proberen de grote doos van de bijenkorf af te krijgen.

Ze flapperen met hun vleugels en gebruiken hun armspieren zo goed ze kunnen.

“Volgens mij voel ik de doos al een beetje bewegen! Kom op Willy, nog één keer heel hard trekken”, roept Maya vol overtuiging.

Tekening 7

KRRRRRT.

Maya en Willy hebben zo hard getrokken dat de doos scheurt en ze zelf naar achteren vallen. Er valt iets klein en rechthoekig uit de doos naar beneden. Paf! Recht op de grond. Maya vliegt er meteen naartoe.

Flip vraagt bezorgd: “Maya! Is alles oké? Ik zag de doos scheuren van hier beneden. En waar is Willy?” Maar die komt gelukkig net aangevlogen: “Ik zei het toch, die doos is levensgevaarlijk! Dat ding hier had zo op Flip kunnen vallen!” Willy geeft een duw tegen het rechthoekige ding dat uit de doos op de grond is gevallen.

“Hé wat is dat eigenlijk?”, vraagt Maya zich nieuwsgierig af. Ze bekijkt het ding van dichterbij.

“Het lijkt wel een mini doosje, maar dan in het zwart! Weet jij wat het is Flip?” Ook Flip inspecteert het vreemde zwarte ding en denkt diep na. “Volgens mij... moeten we het omdraaien.”

“Omdraaien?!” roept Willy. “Volgens mij moeten we er gewoon van af blijven. En onderzoeken hoe die grote doos hier gekomen is, zodat ze op dezelfde manier ook weer weg kan. Dan kan ik terug slapen en honing eten in de korf!”

“Dat vind ik een goed idee Willy”, zegt Maya geheimzinnig, “maar om te onderzoeken hoe de doos hier gekomen is kunnen we de taken best verdelen. Als jij daar bij de bloemen op zoek gaat naar sporen, dan zal ik op onderzoek gaan bij de bomen.” Dat vindt Willy een supergoed idee van Maya, en hij vliegt meteen richting de bloemen om zijn onderzoek te starten.

Tekening 8

“Ziezo, en dan kunnen we nu die rechthoek hier omdraaien zonder dat Willy bang hoeft te zijn”, knipoogt Maya naar Flip. Flip neemt met alle 4 zijn armen het zwarte ding vast en draait het om.

“Aaaaaaah!” Maya schrikt. “Flip! Er zit een bijtje vast in de zwarte rechthoek! Kijk, ze wijst naar mij!”, zegt Maya terwijl ze naar het bijtje wijst. Ze doet een stap dichterbij. “Bijtje! Bijtje? Hoe ben je daarin gekomen? Zit er hier ergens een deurtje ofzo?” Maya kijkt achter het kleine doosje, maar ziet geen deurtje.

Flip staat ook voor de zwarte rechthoek en kijkt ernaar terwijl hij staat na te denken. “Kijk! Er zit ook een sprinkhaan in. En hij heeft net zo een hoed als jij!”, zegt Maya vol ongeloof.

“Ik denk dat ik het al snap”, zegt Flip, “raak je neus eens aan Maya?” Maya raakt haar neusje aan, en het bijtje in de rechthoek doet haar precies na.

“En wat als je je hoofd heen en weer schudt?” vraagt Flip zich af. Maya schudt haar hoofd heen en weer, en opnieuw doet het bijtje haar na.

“Ik dacht het wel. Er zitten helemaal geen bijtje en geen sprinkhaan vast in de rechthoek. Dat zijn wij!” Maya begrijpt er niets van.

“Maar ik ben toch hier? Hoe kan ik dan in dat kleine doosje zitten?”, vraagt ze zich af.

“Dat heet een spiegelbeeld”, zegt Flip. “Alles wat jij doet, doet je spiegelbeeld ook!” Maya kan haast niet geloven wat ze ziet.

“Waaaauw! Een spiegelbeeld!” Maya trekt meteen een gekke bek. En Flip heeft gelijk! Het bijtje dat ze ziet trekt een hele grappige gekke bek terug. Haha! Wat grappig! Maya en Flip beginnen samen allemaal gekke bekken te trekken terwijl ze naar hun spiegelbeeld kijken.

“Wat zijn jullie daar aan het doen?” Barry de vlieg komt aangevlogen. “Ik hoorde dat er iets uit de lucht op de bijenkorf gevallen was, met allemaal gekke dingen er in. Onderweg kwam ik Willy tegen en die is als een gek sporen aan het zoeken bij de bloemen. En nu staan jullie hier gekke bekken te trekken bij zo een vreemd ding!”

“Dit is een spiegelbeeld!” zegt Maya trots. Kom maar eens kijken! Barry komt nieuwsgierig dichterbij, en ook hij ziet zijn spiegelbeeld.

“Natuurlijk is dat een spiegelbeeld!”, zegt Barry slim.

“Dat zag ik meteen!” Maya gaat enthousiast verder:

“Je kan allemaal van die grappige gekke bekken trekken, en dan doet je spiegelbeeld net hetzelfde!” Maya laat nog een keertje haar allerbeste gekke bek zien.

Barry moet ervan lachen, en zegt: “Wacht maar, dat kan ik nog veel beter! Weet je wat? Waarom maken we er geen gekke bekken wedstrijd van?”

Diegene die de gekste bek kan trekken, krijgt een grote honingkegel!”

Tekening 9

“Jaa! Wat een leuk idee!”, juicht Maya. Ze toont als eerste haar gekste bek. Ook Flip gebruikt alle vier zijn handen om een hele gekke bek te trekken.

“Niet slecht,” zegt Barry, “maar hier komt het echte werk!” Barry zwaait wild met zijn armpjes om zich heen terwijl hij een gekke bek trekt, en valt per ongeluk tegen zijn spiegelbeeld aan. Er komt een grote flits uit de spiegel. Barry ziet helemaal niets meer door die flits en hij trekt een heel raar gezicht.

“Hihi, je had gelijk Barry!”, zegt Maya, “je trekt inderdaad een hele gekke bek!”

“Jongens! Kom kijken, gauw!” Willy komt van bij de bloemen vandaan. “Jullie raden nooit wat ik gevonden heb!”

KLASGESPREK

Hoe zou de doos in de wereld van Maya terechtgekomen zijn?

Hoort de doos met elektronische spulletjes in de natuur thuis?

Wat zouden ze zelf doen met een oude radio? We gaan wecyclen!
Concept uitleggen

Ieder kind krijgt 4 kaartjes, eentje voor elke pijler: weggeven, repareren, verkopen of inleveren. Er wordt klassikaal besproken wat je kan doen met een oude (wekker)radio, in plaats van hem achter te laten in de natuur. De kinderen houden het kaartje in de lucht waarvan zij denken dat het het meest gepast is in deze situatie.

